

Dosarul nr. 3ra-585/22
2-20147720-01-3ra-02062022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: V. Sîrbu)
Instanța de apel: Curtea de Apel (jud: A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

29 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Cabinetul Avocatului „Daniel Cobzac”,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Cabinetul Avocatului „Daniel Cobzac” împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la anularea actului administrativ individual,

împotriva deciziei din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, casată hotărârea din 22 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, fiind emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La data de 24 noiembrie 2020 Cabinetul Avocatului „Daniel Cobzac” (în continuare – C.A. „Daniel Cobzac”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la anularea actului administrativ individual.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul C.A. „Daniel Cobzac” a invocat că, la data de 03 martie 2020, în adresa Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a parvenit petiția L.G., care a fost înregistrată cu nr. G.L.-150/20, prin care a fost solicitată sancționarea C.A. „Daniel Cobzac”, pe faptul prelucrării datelor cu caracter personal, contrar prevederilor Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Reclamantul a menționat că, în urma examinării materialelor plângerii înregistrate cu nr. G.L.-150/20 s-a constatat că, subiectul de date cu caracter personal, contrar prevederilor art. 27 alin. (1) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, s-a adresat către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, peste termenul prevăzut de legislația în vigoare. Prin urmare, a fost dispusă finalizarea procedurii de examinare a plângerii menționate supra, pe motivul adresării tardive.

Concomitent, din informația prezentată de subiectul de date cu caracter personal, s-a pretins că CA „Daniel Cobzac” C.A. „Daniel Cobzac”, efectuând operațiuni de accesare a informațiilor din Registrul bunurilor imobile, prelucrează date cu caracter personal stocate în acest Registru și fiind verificată informația din Registrul de evidență al operatorilor de date cu caracter personal s-a constatat că, C.A. „Daniel Cobzac” nu este înregistrat în calitate de operator de date cu caracter personal, și nici nu are notificate careva sisteme de evidență a datelor cu caracter personal.

Reclamantul a relevat că, în temeiul art. 27 alin. (4) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a dispus inițierea verificării legalității prelucrării datelor cu caracter personal de către C.A. „Daniel Cobzac”.

Reclamantul a menționat că, la data de 24 iunie 2020, prin intermediul Î.S. „Poșta Moldovei”, a recepționat scrisoarea nr. 04-14/1872 din 18 iunie 2020, prin care Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a solicitat de la C.A. „Daniel Cobzac”, în termen de 10 zile din momentul recepționării scrisorii, următoarele informații și materiale: indicarea operatorului, care l-a împuternicit să prelucreze date cu caracter personal și indicarea numărului de înregistrare a operatorului în Registrul de evidență a operatorilor de date cu caracter personal; anexarea în copie (autentificată) a contractului încheiat între C.A. „Daniel Cobzac” și operatorul de date cu caracter personal, care să conțină instrucțiunile primite de la operator, în vederea exercitării acțiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal în calitate de persoană împuternicită.

Reclamantul a invocat că, la scrisoarea Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a expediat un răspuns, prin care a adus la cunoștință Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal că, informația și actele solicitate nu pot fi transmise, deoarece reprezintă informație cu caracter confidențial și secret profesional. În acest context, a accentuat că principiul confidențialității este unul dintre principiile de bază ale avocaturii, care garantează încrederea clientului în avocat, iar păstrarea secretului profesional este o obligație imperativă a avocaților, divulgarea acestuia reprezentând o gravă abatere disciplinară.

Prin scrisoarea Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 04-14/2077 din 07 iulie 2020, primită de către C.A. „Daniel Cobzac” la 15 iulie 2020, au fost înaintate în mod repetat aceleași solicitări, fiindu-i oferit un termen de 3 zile, pentru prezentarea unui răspuns.

Reclamantul a relevat că, la scrisoarea menționată supra, a expediat răspuns Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, în care a reiterat că C.A. „Daniel Cobzac” nu poate să divulge informația cu caracter confidențial și

secretul profesional ce ține de relațiile sale cu clienții pe motiv că, pe aceasta se bazează încrederea și lucrul eficient cu clienții, și acest lucru este ilegal, reprezentând o gravă abatere disciplinară susceptibilă să atragă aplicarea în privința avocatului a unor sancțiuni grave. Suplimentar, a informat Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal că C.A. „Daniel Cobzac” este deja înregistrat în calitate de operator de date cu caracter personal, fiindu-i atribuit ID-ul 0003025-001.

De asemenea, reclamantul a menționat că, la data de 04 septembrie 2020, prin intermediul Î.S. „Poșta Moldovei”, a recepționat decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 220 din 20 august 2020, prin care s-a dispus constatarea încălcării art. 23 alin. (1) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal de către C.A. „Daniel Cobzac”; constatarea înlăturării circumstanțelor, care au dus la încălcarea art. 23 alin (1) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, prin înregistrarea în calitate de operator de date cu caracter personal în Registrul de evidență a operatorilor de date cu caracter personal, notificarea sistemului de evidență deținut; constatarea încălcării prevederilor art. 20 alin. (2) și (3) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal de către C.A. „Daniel Cobzac”.

Reclamantul a relevat că, nefiind de acord cu decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 220 din 20 august 2020, la data de 05 octombrie 2020, prin intermediul oficiului postal, a depus către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, o cerere prealabilă, fapt confirmat prin informația Track & Trace de pe site-ul Poștei Moldovei.

Reclamantul a invocat că, prin cererea prealabilă a solicitat suspendarea executării și anularea deciziei nr. 220 din 20 august 2020, emisă de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, care a fost recepționată de către acesta la data de 07 octombrie 2020.

Reclamantul a menționat că, ulterior, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a emis decizia nr. 04-11/3359 din 21 octombrie 2020, în care a invocat că, în conformitate cu prevederile art. 27 alin. (5) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, operatorul, persoana împuternicită de către acesta, sau subiectul de date cu caracter personal pot contesta decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal în instanța de contencios administrativ, cu mențiunea, că urmează să fie respectată procedura statuată de art. 27 alin. (5) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal și să se adreseze în instanța de contencios administrativ.

Reclamantul a relevat că, decizia contestată privind cererea prealabilă a fost emisă la data de 21 octombrie 2020, fiind recepționată de către C.A. „Daniel Cobzac” la data de 30 octombrie 2020. Astfel, consideră că acțiunea a fost depusă în interiorul termenului de 30 de zile, de la data notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă.

În afară de aceasta, reclamantul a menționat că, în decizia nr. 220 din 20 august 2020, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a dispus constatarea încălcării art. 23 alin. (1) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal de către C.A. „Daniel Cobzac”.

Potrivit deciziei contestate, încălcarea a constat în faptul că, C.A. „Daniel Cobzac”, anterior înregistrării în calitate de operator de date cu caracter personal, ar fi prelucrat date cu caracter personal din Registrul bunurilor imobile.

În acest context, reclamantul a relevat că, la caz, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu a luat în considerare explicația C.A. „Daniel Cobzac”, dar și faptul că nu pentru orice prelucrare a datelor cu caracter personal este necesar să fii înregistrat în calitate de operator de date cu caracter personal.

În acest sens, reclamantul a menționat prevederile art. 23 alin. (1) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, și a relevat că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a inițiat procesul de verificare a legalității prelucrării datelor cu caracter personal de către C.A. „Daniel Cobzac”, în baza unor informații conținute în petiția nr. G.L.-150/20 din 03 martie 2020, care a fost înaintată în afara termenului legal, și pentru care a fost dispusă finalizarea procedurii de examinare, pe motivul adresării tardive.

Reclamantul a invocat că, analizând înscrisul anexat la petiția respectivă, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a pretins că C.A. „Daniel Cobzac”, efectuând operațiuni de accesare a informațiilor din Registrul bunurilor imobile, prelucrează date cu caracter personal stocate în acest Registru, însă nu a analizat complet circumstanțele cazului și așa-zisa probă, în vederea determinării legalității/ilegalității prelucrării datelor cu caracter personal.

Reclamantul a menționat că, din art. 23 alin. (1) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, obligația de a notifica Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal o au operatorii înainte de a prelucra date cu caracter personal, nefiind menționată obligația persoanei împuternicite de a face acest lucru. Respectiv, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu a luat în considerare răspunsul reclamantului, care a menționat că, C.A. „Daniel Cobzac” are încheiate contracte de asistență juridică preponderent cu persoane juridice, cărora nu li se aplică prevederile legii privind protecția datelor cu caracter personal. Totodată, în cazul în care C.A. „Daniel Cobzac” prelucrează date cu caracter personal, face acest lucru în calitate de persoană împuternicită și nu în calitate de operator. În acest context, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, nestabilind cu certitudine calitatea de operator al reclamantului, i-a imputat acestuia încălcarea art. 23 alin. (1) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, neîntemeiat și ilegal.

La fel, reclamantul a relevat că, prin decizia nr. 220 din 20 august 2020, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a dispus constatarea înlăturării circumstanțelor, care au dus la încălcarea art. 23 alin. (1) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, prin înregistrarea în calitate de operator de date cu caracter personal în Registrul de evidență, menționând că, C.A. „Daniel Cobzac”, conștientizând necesitatea respectării legislației în domeniul protecției datelor cu caracter personal, a întreprins prompt acțiunile corespunzătoare, în vederea conformării acțiunilor legate de prelucrarea datelor cu caracter personal, la prevederile legale din domeniu.

Reclamantul a invocat că, formularea, cu care operează Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal este eronată, or, deși C.A. „Daniel Cobzac” s-a înregistrat în calitate de operator cu caracter personal, nu denotă că acest lucru a fost făcut pentru a înlătura o oarecare presupusă încălcare.

Reclamantul a solicitat anularea deciziilor Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 220 din 20 august 2020 și nr. 204-11/3359 din 21 octombrie 2020.

Prin hotărârea din 22 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de C.A. „Daniel Cobzac” împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la anularea actului administrativ individual. S-a anulat decizia nr. 220 din 20 august 2020, emisă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

Invocând ilegalitatea și netemeinicia hotărârii din 22 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, la data de 30 iulie 2021 Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a contestat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă acțiunea înaintată de C.A. „Daniel Cobzac” (f.d. 107-108).

Hotărârea motivată din 22 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost notificată apelantului Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal la data de 22 decembrie 2021, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică, anexat la materialele cauzei (f.d. 124).

La data de 18 ianuarie 2022 Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a depus motivarea apelului (f.d.128-136).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal împotriva hotărârii din 22 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, casată hotărârea din 22 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea înaintată de C.A. „Daniel Cobzac” împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la anularea actului administrativ individual, a fost respinsă (f.d. 158, 159-174).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a invocat că, în conformitate cu pct. 1 al Dispoziției Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 14 din 06 aprilie 2020, zilele de 07 aprilie 2020 – 17 aprilie 2020, au fost declarate zile de odihnă pentru toate unitățile din sectorul bugetar și instituțiile/autoritățile publice la autogestiune.

Totodată, prin Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 17 din 13 aprilie 2020, zilele de 21 aprilie 2020 – 24 aprilie 2020, au fost declarate zile de odihnă pentru toate unitățile din sectorul bugetar și instituțiile/autoritățile publice la autogestiune, cu unele excepții.

Iar, prin Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 21 din 24 aprilie 2020, zilele de 27 aprilie 2020 – 30 aprilie 2020, au fost declarate zile de odihnă pentru toate unitățile din sectorul bugetar și instituțiile/autoritățile publice la autogestiune, cu unele excepții.

Astfel, instanța de apel a menționat că, abia începând cu data de 04 mai 2020, toate unitățile din sectorul bugetar și instituțiile/autoritățile publice la autogestiune și-au reluat activitatea, antrenând în acest sens un număr limitat de angajați, în vederea prevenirii răspândirii infecției respiratorii COVID-19.

Cu referire la respectarea termenului legal de desfășurare a procedurii administrative și emiterii actului administrativ contestat, instanța de apel a relevat că, în baza pct. 20 din Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 4 din 24 martie 2020, în cazul procedurilor administrative, termenul general a fost prelungit cu 60 de zile.

În acest context, instanța de apel a invocat că, ultimul răspuns dat de intimatul C.A. „Daniel Cobzac”, a fost la 17 iulie 2020 (f.d. 39, Dosar administrativ). Iar, decizia nr. 220 a fost emisă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova la data de 20 august 2020, adică în interiorul termenului legal de 90 de zile, și anume, 30 zile stabilite de art. 60 din Codul administrativ plus 60 zile, în baza pct. 20 din Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 4 din 24 martie 2020.

Astfel, instanța de apel a conchis că în speța dedusă judecătii, nu a fost încălcat termenul de desfășurare a procedurii administrative.

Cu referire la abaterile menționate în deciziile Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 220 din 20 august 2020 și nr. 204 – 11/3359 din 21 octombrie 2020 privind prelucrarea datelor cu caracter personal, efectuate de către intimatul C.A. „Daniel Cobzac”, instanța de apel a invocat prevederile articolelor 1, 3, 4 alin. (1) lit. a), b) c) și d), 5 alin. (1), 23 alin. (1) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, și a relevat că, în speța dedusă judecătii probele acumulate în materialele cauzei demonstrează că, intimatul C.A. „Daniel Cobzac” a prelucrat date cu caracter personal, fără a fi înregistrat în calitate de operator de date cu caracter personal, fapt care, contravine obligației legale, instituită prin art. 23 alin. (1) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal. Or, intimatul C.A. „Daniel Cobzac” deținea accesul la sisteme informaționale de stat, cum ar fi Registrul de stat al populației, Registrul bunurilor imobile și altele, din care prelucra date cu caracter personal, fără a fi îndeplinită condiția legală de notificare a organului de control în domeniul protecției datelor cu caracter personal.

Cu referire la argumentele intimatului C.A. „Daniel Cobzac” precum că, acesta a accesat informația cu caracter personal în vederea exercitării profesiei de avocat, iar particularitățile accesului ar constitui informație cu caracter confidențial, instanța de apel a invocat prevederile articolelor 53 alin. (1) lit. d) și 60 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, și a constatat lipsa solicitării din partea Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a unor informații cu caracter confidențial ce țin de relația client – avocat, fiind solicitat doar temeiul legal a neînregistrării în calitate de operator de date cu caracter personal, precum și după caz, a existenței împuternicirilor din partea operatorului de date cu caracter personal, când a acționat în calitate de persoană împuternicită.

Mai mult, instanța de apel a invocat prevederile art. 21 alin. (1) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, care stipulează

că în cadrul activității sale, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal asigură confidențialitatea datelor cu caracter personal, care i-au devenit cunoscute.

Iar, potrivit art. 29 alin. (3) a din aceeași Lege, conducerea Centrului și personalul acestuia sunt obligați să garanteze nedivulgarea secretului profesional în ceea ce privește informațiile confidențiale la care au acces, inclusiv după încetarea activității lor.

Astfel, instanța de apel consideră că argumentele invocate de intimatul C.A. „Daniel Cobzac” cu privire la confidențialitatea informațiilor, sunt declarative și nu au suport legal.

Instanța de apel a stabilit că, ulterior înaintării solicitărilor de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, intimatul C.A. „Daniel Cobzac” s-a conformat cerințelor legislației și a efectuat înregistrarea în calitate de operator de date cu caracter personal, anterior finalizării cercetării efectuate de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

Cu referire la argumentele invocate de C.A. „Daniel Cobzac” în răspunsul din 25 mai 2020 precum că, acesta nu acționează în calitate de operator de date cu caracter personal, dar acționează în calitate de persoană împuternicită de operator, instanța de apel a făcut referire la articolele 3 și 20 alin. (3) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011 (în vigoare la data accesării informației de către C.A. „Daniel Cobzac”), și a invocat că, deși Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a solicitat de la C.A. „Daniel Cobzac” indicarea operatorului de date cu caracter personal, care l-a împuternicit să prelucreze date cu caracter personal, în calitate de persoană împuternicită, ultimul a omis să dea un răspuns la solicitarea autorității publice.

De asemenea, instanța de apel a invocat prevederile art. 30 alin. (3) din Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, care stipulează că, prelucrarea datelor cu caracter personal prin persoana împuternicită de către operator trebuie reglementată printr-un contract sau un alt act juridic care să asigure în special faptul că: persoana împuternicită acționează numai pe baza instrucțiunilor operatorului; obligațiile prevăzute la alin. (1) îi revin și persoanei împuternicite.

În acest context, instanța de apel a menționat că, informațiile solicitate de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, nu au un caracter de confidențialitate, așa cum a invocat intimatul C.A. „Daniel Cobzac”. Or, informația care se conține în Registrul de evidență al operatorilor de date cu caracter personal era deschisă, cu excepția compartimentului, care conține informații privind măsurile de securitate și de asigurare a confidențialității.

Astfel, solicitarea privind indicarea operatorului de date cu caracter personal, care a împuternicit C.A. „Daniel Cobzac” să prelucreze date cu caracter personal, precum și copia contractului încheiat între C.A. „Daniel Cobzac” și operatorul de date cu caracter personal, reprezintă o informație deschisă și obligatoriu de a fi prezentată. Or, stabilirea calităților – operator de date cu caracter personal și persoană împuternicită de operator, era esențială pentru aprecierea corectă a circumstanțelor de fapt și de drept.

Făcând referire la articolele 21, 93, 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanța de apel a conchis că, în speța dedusă judecării, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal și-a exercitat dreptul discreționar, cu luarea în considerare a tuturor faptelor relevante, cu respectarea limitelor legale și conform scopului acordat prin lege, iar temeuri de a fi declarate nule deciziile contestate de către intimatul C.A. „Daniel Cobzac”, nu au fost stabilite.

La data de 14 martie 2022 C.A. „Daniel Cobzac” a depus recurs împotriva deciziei din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, emiterea unei noi decizii, prin care să fie menținută hotărârea primei instanțe (f.d.175-176).

Ulterior, la data de 30 mai 2022 C.A. „Daniel Cobzac” a depus motivarea recursului (f.d. 186-208).

În susținerea recursului recurentul a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și neîntemeiată prin faptul că, au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, probele fiind apreciate eronat.

Făcând trimitere la art. 60 alin. (4)-(5) din Codul administrativ, recurentul a invocat că, nu a fost notificat de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal despre faptul, că termenul pentru emiterea deciziei contestate, urmează a fi prelungit în afara termenului de 30 de zile, și nu a fost informat despre motivele prelungirii acestuia. Or, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu a respectat termenul prevăzut de lege, în vederea finalizării procedurii administrative, și nu l-a notificat despre prelungirea termenului, încălcând astfel principiul legalității.

Recurentul a relevat că, la emiterea deciziei nr. 220 din 20 august 2020, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu a luat în considerare că, nu pentru orice prelucrare a datelor cu caracter personal este necesar să fii înregistrat în calitate de operator de date cu caracter personal. De asemenea, nu a fost luată în considerare și explicația C.A. „Daniel Cobzac”, depusă în acest sens.

Recurentul a invocat că, la caz, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal s-a autosesizat și a pretins că, C.A. „Daniel Cobzac”, efectuând operațiuni de accesare a informațiilor din Registrul bunurilor imobile, prelucrează date cu caracter personal stocate în acest Registru, însă nu a analizat complet circumstanțele cazului, în vederea determinării legalității/ilegalității prelucrării datelor cu caracter personal.

Recurentul a relevat că, în speță, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a inițiat procesul de verificare a legalității prelucrării datelor cu caracter personal de către C.A. „Daniel Cobzac” în baza unor informații conținute în petiția nr. G.L.-150/20 din 03 martie 2020, aceasta fiind înaintată în afara termenului legal, pentru care a fost dispusă finalizarea procedurii de examinare pe motivul adresării tardive.

În afară de aceasta, recurentul a făcut referire la art. 23 alin. (1) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal și a menționat că, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu a luat în

considerare că, C.A. „Daniel Cobzac” are încheiate contracte de asistență juridică preponderent cu persoane juridice, cărora nu li se aplică prevederile Legii nominalizate.

Totodată, recurentul a relevat că, în cazul în care C.A. „Daniel Cobzac” prelucrează date cu caracter personal, face acest lucru în calitate de persoană împuternicită și nu în calitate de operator.

Recurentul consideră eronate argumentele invocate de instanța de apel precum că, C.A. „Daniel Cobzac” ar fi prelucrat date cu caracter personal, fără a fi înregistrat în calitate de operator de date cu caracter personal, deoarece C.A. „Daniel Cobzac” nu era obligat să se înregistreze în calitate de operator de date cu caracter personal. Or, acesta operează în calitate de persoană împuternicită.

De asemenea, recurentul consideră neîntemeiată și concluzia instanței de apel precum că, avocatul și avocatul stagiar sunt obligați să notifice Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la contractele de asistență juridică încheiate.

În acest context, recurentul a menționat că, profesia de avocat este o profesie liberală, reglementată de acte normative de profil, ce se referă strict la exercitarea acestei profesii.

Recurentul a relevat că, Legea nr. 1260-XV din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură prevede că, cabinetul avocatului și biroul asociat de avocați țin registrul contractelor de asistență juridică, încheiate de către avocați și avocații stagiaři cu clienții lor. Aceasta însă, nu prevede obligativitatea de a notifica sau de a transmite vreunei instituții registrul contractelor de asistență juridică, încheiate de către avocați și avocații stagiaři cu clienții lor.

La fel, recurentul a menționat că deși C.A. „Daniel Cobzac” s-a înregistrat în calitate de operator de date cu caracter personal, nu denotă că acest lucru a fost făcut pentru a înlătura o oarecare presupusă încălcare.

La acest capitol, recurentul a invocat că, a informat Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal despre faptul că, operează în calitate de persoană împuternicită, și nu în calitate de operator de date cu caracter personal.

Făcînd referire la art. 55 din Legea nr. 1260-XV din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, articolele 3, 57 și 58 din Statutul profesiei de avocat și articolele 2 și 3 din Codul deontologic al avocaților, recurentul a relevat că, C.A. „Daniel Cobzac” nu putea da curs solicitărilor Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, oferind informațiile solicitate în limitele respectării legii. Or, în caz contrar, ar fi încălcat principiul confidențialității, obligația de a respecta secretul profesional și ar fi săvârșit o abatere disciplinară, susceptibilă de a atrage sancțiuni, care ar fi putut fi aplicate C.A. „Daniel Cobzac”.

Recurentul a menționat că, este neîntemeiată concluzia instanței de apel precum că, datele solicitate de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu au un caracter confidențial ce țin de relația client-avocat, și că C.A. „Daniel Cobzac” este obligat, conform legii, să asigure confidențialitatea datelor cu caracter personal, care i-au devenit cunoscute.

În acest context, recurentul a relevat că, o astfel de poziție intervine în activitatea profesională a avocatului, ori normele legale cu privire la confidențialitate citate mai sus sunt imperative și nu se admit derogări de la acestea.

În sensul Statutului profesiei de avocat, secretul profesional vizează toate informațiile și datele de orice tip, în orice formă și pe orice suport, precum și orice documente redactate de avocat, care conțin informații sau date furnizate de client, sau se fundamentează pe acestea în scopul acordării asistenței juridice și a căror confidențialitate a fost solicitată de client.

Astfel, recurentul a invocat că avocatul nu poate deroga de la obligația de a păstra secretul profesional, bazându-se pe faptul că funcționarii publici vor respecta pe deplin prevederile Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Recurentul a menționat că, C.A. „Daniel Cobzac” a fost în imposibilitate de a încălca prevederile art. 20 alin. (2) din Legea nominalizată, ori acest articol nu prevede obligații pentru C.A. „Daniel Cobzac”.

La data de 02 iunie 2022 în adresa intimatului Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a fost expediată copia recursului depus de C.A. „Daniel Cobzac”, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d.213).

Prin referința depusă la data de 14 iunie 2022 Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a solicitat respingerea recursului depus de C.A. „Daniel Cobzac”, ca inadmisibil (f.d.215-224).

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 23 februarie 2022 (f.d.158, 159-174).

La data de 14 martie 2022 C.A. „Daniel Cobzac” a depus recurs împotriva deciziei din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d.175-176).

Decizia motivată din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată avocatului stajiar Alinei Gaja, care reprezintă interesele recurentului C.A. „Daniel Cobzac”, la data de 04 mai 2022, fapt confirmat prin recipisa cu semnătura olografă a acesteia, anexată la materialele cauzei (f.d. 181).

La data de 30 mai 2022 C.A. „Daniel Cobzac” a depus motivarea recursului (f.d.186-208).

Astfel, recursul depus de către C.A. „Daniel Cobzac” împotriva deciziei din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de C.A. „Daniel Cobzac”, în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le îndeplinească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de

admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de C.A. „Daniel Cobzac”.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Cabinetul Avocatului „Daniel Cobzac” se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nicolae Craiu

Nina Vascan